

terih stebrih, druga na devetstoterih. Deževnica in studenčnica se nabirata v trivoglatih ribnikih, šest ur daleč naokoli Carigrada, in se stekata po jarkih in ceveh v cisterni. Grki so bili že pozabili na ta vodovod in prišli zopet slučajno, kakor moj oče, do njega. Turek gotovo ne ve zanj. Tukaj se steka tako velika množina vode, da preskrbi lahko ena cisterna brez dotokov ogromno mesto skozi dvajset mesecev z vodo.“

ki je bila vzrasla iz vrbja in zakrivala z visečimi vejami vrata. Vilemir je razmeknil s sabljo veje in vzkliknil od veselja. Bospor se je blestel pred njim. Vsi so si oddehnili. — Juro si je ogledal vrbo.

„Treba bo sekire. Ob noč jo posekava s Tonetom. Ko odidemo, založim vrata z vejami.“

Vračaje se v palačo je razlagal Ivo Radivoju svoj načrt: V Peri dobi ljudi, ki spr-

NA VRATIH BOLNICE.

P. V. ZAGORSKY.

„Prav imaš, Vilemir, to je rimsko delo. Veličastno je tu. Svečniki so stebri, strop in tla se zdita posuta z biseri. Na blatu in vlagi se pozna, da voda včasih prestopa.“

Pogreznjen v načrt rešitve je molčal Ivo. Tako so prišli do železnih vrat, katera so odprli s težavo. Skozi odprtino jih je pogledal nejasno dan. Ivo se je prestrašil meneč, da je izhod zasut. Pa je bila le vrba,

vijo radi kristjana v varnost. Naroči si veliko ladjo, jo naloži z blagom in se popelje kot kupec do Belgrada. Od tam naprej bo paši odprta pot. Mohamed ne izve tako hitro za njihov beg. Tačas...

Ismail je sunil z nogo ob neko malo stvar. Zazvenela je rahlo kakor daljni spomin. Vilemir se je sklonil in pobral ženski zavratnici podobno reč. Blato se je je držalo.